ANUL IV. — Nr. 959 EDIŢIA A DOUA DUMINICA, 29 SEPTEMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

Un număr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
Din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Alţĭ oamenĭ aceleaşĭ abusurĭ

CUM SE APĔRĂ BOERII

Memoriul studenţilor românĭ şi Flamanziĭ

ORGANISAŢIA
Corpuluĭ funcţionarilor C. F. R.

Dr. Felix în vizita

MOARTEA LUĬ PARNELL

Fapte şi întâmplărĭ

BIETUL EMINESCU

Legenda Piratuluĭ

Bucureştĭ, 28 Septembre

Alţĭ oamenĭ, aceleaşĭ abuzurĭ

Pentru a avea dreptul de a înfiera abuzurile comise de miciĭ impiegaţĭ, trebue, ca să nu fiŭ luat drept un linguşitor parţial, să încep prin a lovi în funcţionariĭ înalţĭ aĭ Statuluĭ, carĭ, fără pic de sfială, calcă legile. Aceasta o voiŭ face cu rizicul de a pierde poate unele amiciţiĭ, care îmĭ sunt foarte scumpe.

Cu regret sunt silit a începe astăzĭ prin a face cunoscută lectorilor *Adevĕruluĭ* o flagrantă călcare de lege comisă de D. Const. Olănescu ministru al lucrărilor publice.

Iată faptul în trista luĭ goliciune:

Direcţiunea căilor ferate a publicat o licitaţie pentru două zecĭ şi două locomotive trebuitoare noilor liniĭ carĭ aŭ a fi puse în circulaţie în cursul anuluĭ viitor.

Maĭ multe case franceze, engleze, germane şi una italiană aŭ prezentat ofertele lor. Casa italiană a oferit preţul cel maĭ scăzut, după ea vinea o casă germană, şi în urmă acele franceze şi engleze cu preţurĭ mult maĭ urcate.

Toate ofertele aŭ fost făcute fără restricţiune, şi în conformitate cu condiţiunile cuprinse în caetul de sarcinĭ.

Insist asupra acestuĭ fapt, fiind-că una din condiţiunile din caetul de sarcinĭ cerea ca fusurile osiilor locomotivelor să fie de oţel topit *au creuset Martini*, condiţiune foarte importantă, căcĭ ea dă o garanţie maĭ mare de soliditate.

In urma avizuluĭ consiliuluĭ de administraţie a căilor ferate, directorul general a cerut ministeruluĭ lucrărilor publice autorizarea de a da caseĭ italiane *unspre-zece* locomotive, şi caseĭ germane cele-l'alte *unspre-zece*.

D. Const. Olănescu a refuzat autorizarea cerută, îndemnând pe direcţiune a conceda toate locomotivele caseĭ italiane ca una ce a oferit preţul cel maĭ avantagios.

Nimica de zis; cu toate că, fără a fi om special în materie, bunul meŭ simţ mi-ar spune a nu căuta *prea mult eftinul*, când este vorbă de materialul rulant al căilor noastre ferate; ci a plăti *ceva maĭ scump* caseĭ care oferă, prin trecutul eĭ, o garânţie morală—pe lângă acea în numerar—că materialul predat de ea nu va lăsa nimic de dorit.

Procesul scandalos cu fabrica de la Bochum din Germania vine în sprijinul teorieĭ mele.

In urma celor scrise de ministru către direcţiune, aceasta din urmă face contractul, conform condiţiunilor cuprinse în caetul de sarcinĭ, şi invită pe reprezentantul caseĭ italiene de a'l iscăli. Acesta refuză semnătura sa cerĕnd modificarea uneĭ condiţiunĭ.

Care era modificarea ce o cerea casa italiană prin reprezentantul eĭ?

Ea pretindea ca direcţiunea căilor ferate să nu insiste *ca fusurile osiilor locomotivelor să fie din oţel topit* **au creuzet Martini.**

Direcţiunea a refuzat de a face această concesiune contrarie caetuluĭ de sarcinĭ, şi aicĭ — **flagrantă călcare a legeĭ** — intervine D. Const. Olănescu care, cu autoritatea sa de ministru, impune direcţiuneĭ de a face concesiunea pretinsă de casa italiană—pretinsă (zic uniĭ) de ministrul plenipotenţiar italian.

Acest act al ministruluĭ constitue un abuz de putere, o flagrantă violare a legeĭ.

Departe de mine ideia de a suspecta onorabilitatea D-luĭ Const. Olănescu. Integritatea sa este maĭ prea sus de orĭ-ce bănuială. O declar, fiind-că sunt convins de aceasta.

Dar abuzul de putere, flagranta violare a legeĭ nu remân oare în picioare?

Slăbiciunea de a fi cedat stăruinţelor unuĭ ministru plenipotenţiar strĕin, departe de a constitui pentru D. Olănescu o circumstanţă uşurătoare, este în ochiĭ meĭ o dovadă că *oameniĭ se schimbă dar năravurile rĕmân.*

Concesiunea ilegală făcută astă-zĭ de D. Olănescu, în urma stăruinţeĭ ministruluĭ plenipotenţiar italian, îmĭ aminteşte un incident, care s'a întîmplat acum zece anĭ cu ocaziunea rĕscumpĕrăreĭ linii Cernavoda-Constanza.

Atuncĭ era o societate engleză în joc şi prin stăruinţa ministruluĭ plenipotenţiar englez, guvernul liberal a comis monstruozitatea de a rĕscumpĕra linia cu un preţ maĭ mare de cât îl ceruse chiar societatea care o vindea.

Indignaţiunea conservatorilor era atuncĭ la culme; zbieraŭ cât îĭ ţinea gura.

Astă-zĭ guvernul conservator face concesiunĭ păgubitoare Statuluĭ călcând condiţiunile unuĭ caet de sarcinĭ în favoarea uneĭ societăţĭ italiane, în urma unor stăruinţe *diplomatice.*

Am dar tot dreptul să zic:

Oameniĭ se schimbă, abuzurile rĕmân!

Alex. V. Beldimanŭ.

MOARTEA LUĬ PARNELL

DUBLIN, 27 Septembre. — *Corpul luĭ Parnell va fi expus la Primărie. Maĭ mulţĭ partizanĭ aĭ D-luĭ Mac Carthy aŭ primit scrisorĭ ameninţându-ĭ cu moarte dacă ar asista la înmormêntare.*

TELEGRAME

LONDRA, 27 Septembre. — Sir Fergusson a fost ales deputat din Manchester contra D-luĭ Scott gladstonian.

CONSTANTINOPOL, 27 Septembre.— Abdul Kerim-Paşa, general de divizie, a fost numit guvernator general şi comandant militar din Scutari cu puterĭ foarte întinse.

Ştirea despre apropiata înlocuire a luĭ Rustem-Paşa, ambasador la Londra, ia consistenţă.

KIEW, 27 Septembre. — Un atelier de bilete de ruble falşe s'a descoperit; biletele eraŭ foarte bine imitate; o mare cantitate s'a şi exportat în strĕinătate. Autoriĭ aŭ fost descoperiţĭ şi arestaţĭ.

PETERSBURG, 27 Septembre.— Peste o sută de cazurĭ de tifus s'aŭ produs în colonia germană din Volga, care a fost foarte încercată de sărăcie.

LISABONA, 27 Septembre. — Ştirĭ private din Rio de Janeiro zic că nişte desordine aŭ isbucnit la teatrul italian; nu se cunoaşte motivul. Poliţia a făcut numeroase arestărĭ. Cavaleria a tras asupra mulţimeĭ în stradele carĭ eraŭ baricadate. Se zice că aŭ fost morţĭ şi rănițĭ; acum s'a restabilit liniştea.

ROMA, 27 Septembre. — *Opinione* exprimă dorinţa ca pelerinul francez, care este încă arestat, să nu fie urmărit şi să fie condus la graniţă cât se poate maĭ curând. Cardinalul Langenieux şi D. Harmel părăsesc Roma sĕptĕmâna viitoare.

Cum se apără boierii

Timpul *de la 27 Septembrie publică un fragment dintr'o scrisoare pe care i-o adresează un D. G. A. Pĕcuraru, inginer hotarnic şi autor al denunţărilor grave, publicate de noĭ, în contra comisiuneĭ de vînzare a moşieĭ Deleanca din judeţul Ilfov.*

D. Pĕcuraru îşĭ dă aerul unuĭ om, care a păcătuit o dată în viaţa sa; dar care, mustrat de conştiinţă, îşĭ mărturiseşte păcatul şi se pocăeşte Ast-fel, D-sa mărturiseşte că tot ce a scris în Adevĕrul *i-a fost dictat de D. Răducanu Ion, arendaşul moşieĭ Deleanca şi că D-sa cu bună ştiinţă* **a minţit** *şi a căutat să inducă în eroare opinia publică şi pe noĭ. Regretă ce a făcut şi promite că nu va maĭ face.*

Foarte frumos. De cât, D. Pĕcuraru e un recidivist, nu a comis acum întâia oară un păcat şi pocăinţa D sale miroase cât colo a ipocrizie.

Când a venit la noĭ, înarmat cu un dosar întreg de fapte şi nume şi ne-a rugat să luăm apărarea ţĕranilor obijduiţi şi nedreptăţiţi prin modul cum s'a făcut vînzarea moşieĭ Deleanca,— noĭ n'am stat mult pe gândurĭ. D Pĕcuraru nu ne era cunoscut; dar vedeam în D-sa un om cult, un tînĕr, şi am crezut că ceea ce face D sa e rezultatul unuĭ îndemn al uneĭ inimĭ netocite încă.

Ne am înşelat... în persoana D-sale. Nu credem să ne fi înşelat şi asupra faptelor ce D-sa ne a denunţat, căcĭ ele ni se par azĭ cu atât maĭ probabile, cu cât se invoacă tocmaĭ mărturia D-sale pentru a le declara de falşe.

Avênd în vedere antecedentele D-sale, publicate în Monitorul oficial *şi reproduse de noĭ, imediat după denunţărĭ; avênd în vedere certificatul de* conştiinţă venală *ce D. Pĕcuraru şi'l dă singur prin scrisoarea publicată în* Timpul, *suntem în drept a crede că D-sa* a fost cumpărat *şi de astă dată pentru a desminţi ceea ce singur scrisese; după cum* fusese cumpărat *(după declaraţia sa) de D. Răducanu Ion, pentru a spune ceia ce-azĭ desminte.*

Cu toate aceste şi tocmaĭ pentru aceste motive, noĭ credem că faptele şi numele publicate de noĭ sunt exacte, căcĭ alt-fel, ceĭ din comisiune n'ar fi cheltuit parale ca să cumpere a doua oară pe D. Pĕcuraru, numaĭ pentru gustul de a ne desminţi. Trebue să fie cine-va cu musca pe căciulă, pentru ca să recurgă la astfel de mijloace de apărare.

Dacă ne pare rĕŭ de ce-va, este că am putut sta un moment măcar în relaţiĭ cu un om care se vinde cuĭ dă maĭ mult şi care e în stare să se tăvălească în propriul sĕŭ noroiŭ.

Când noĭ am primit în redacţia noastră pe acest Domn, aveam o scuză: nu'l cunoşteam; ceĭ de la Timpul *îl cunoşteaŭ însă, căcĭ chiar D. Alecu Catargiu ne făcea o vină, din faptul că ne servim de declaraţiile unuĭ ast-fel de om, pentru a'l acuza.*

Azĭ însă, amicilor Timpuluĭ *nu le e ruşine să ceară unuĭ ast-fel de om un certificat de bună-purtare!....*

Să le fie de bine. **Argus**

La Marsilia

MARSILIA, 27 Septembrie. — La banchetul oferit, în timpul seriĭ, de municipalitate D-luĭ Freycinet, ministrul de resbel, a demonstrat că Republica se bizue pe baze nesdruncinabile şi că, mulţumită armateĭ şi înţelepciuneĭ diplomaţieĭ, ea a redevenit factorul echilibruluĭ european. Republica trebue să considere în afară situaţiunea sa câştigată şi să lucreze înnăuntru la resolvarea problemelor sociale. Imbunătăţirea soarteĭ sîrmanilor trebue să fie o sarcină dominantă a Republiceĭ. Ministrul relevează mişcarea spontanee, care îndrepteazâ pe toţĭ Franceziĭ către Republică. El zice că noiĭ veniţĭ vor fi bine primiţĭ, dar nu trebue să se mire dacă Republica continuă să apere libertatea şi reformele pentru care a luptat.

Discursul a fost foarte aplaudat.

După D. de Freycinet, D. Buls, primar din Bruxelles, a ridicat un toast în care a zis că pretinsul tractat secret dintre Regele Leopold şi Impĕratul Wilhelm este o curată născocire.

El a adăogat: Sunt autorizat să declar că un asemenea contract nu a existat nicĭ-odată.

MARSILIA, 27 Septembre. — La banchetul camereĭ de comerţ, D. Jules Roche a vorbit de taxele de vamă, el a zis că guvernul şi-a dat silinţa să ţie seamă de interesele diferitelor industriĭ, dar nu a uitat acelea ale comerţuluĭ internaţional al Franţeĭ, al marineĭ comerciale şi ale industriilor de export.

Guvernul va susţine cu energie înaintea Senatuluĭ, intrarea scutită de vamă a materiilor prime trebuincioase industrieĭ. Terminând, ministrul a anunţat apropiata depunere a unuĭ proiect de lege asupra marineĭ comerciale.

MARSILIA, 27 Septembre.—Maĭ multe demonstraţiĭ ostile s'aŭ produs ierĭ în contra miniştrilor, după amiazĭ la eşirea din prefectură şi aseară după eşirea de la banchet. Mulţimea i-a huiduit şi fluerat; s'aŭ făcut multe arestărĭ. Se asigură că populaţia este indignată că guvernul nu a acordat nicĭ o subvenţie oraşuluĭ.

Dar azĭ dimineaţă D. Freycinet a fost obiectul unor ovaţiunĭ entusiaste maĭ cu seamă în cartierile lucrătoare şi la port.

Organizaţia corpuluĭ funcţionarilor C. F. R.

II

Revenind asupra chestiuneĭ arzĕtoare a personaluluĭ căilor ferate, al căruia numĕr întrece ţifra de 20.000, chestiune, care de atâţĭa anĭ stă în suspensie, repetăm că din toate instituţiunile Statuluĭ românesc, acea a căilor ferate este cea maĭ retrogradă.

Superioriĭ, neavênd datoriĭ şi drepturĭ tranşate prin legĭ în relaţiunile lor cu inferioriĭ, s'aŭ impus eĭ de legislatorĭ şi guvernatorĭ absoluţĭ, şi, în orĭ-ce ocaziune, principiul reformelor şi a organizaţiuneĭ lor a fost speculaţiunea cât maĭ mare a forţelor fizice şi intelectuale ale slujbaşuluĭ de jos din care cauză aşezămintele lor n'aŭ corespuns nicĭ o-dată aspiraţiunilor celor guvernaţĭ.

Când o reformă oare-care nu stă în armonie cu idealul aspiraţiunilor legitime ale supuşilor, acea reformă, departe de a le fi favorabilă, tinde la demoralizare.

Acesta este cazul funcţionarilor căilor ferate. Orĭ şi cât ar fi de căzut spiritul de corp şi de colegialitate între eĭ, şi orĭ cât ar fi de inferior simţul lor moral şi social, nu se va găsi un spirit atât de decăzut, care în fundul conştiinţeĭ luĭ să privească fără indignare, umilinţa şi dispreţul soarteĭ, la care este expus în toate împrejurările.

Pentru ca administraţia căilor ferate să poată progresa, 'ĭ trebue funcţionarĭ cu aspiraţiunĭ către progres. Trebue să se îmbrăţişeze oameniĭ cu respect de sine, integri şi cu ambiţiune, şi să se înlăture creaturile incapabile de a trăi de cât prin linguşire de azĭ pe mâine, orĭ pe baza protecţiuneĭ şi a înrudiriĭ.

Pe de altă parte, cariera funcţionarilor căilor ferate trebuie deschisă de la aspirant, gradul cel maĭ inferior, până la şef de serviciŭ. După cum în cariera militară, soldatul are drept de a se înălţa până la general când se distinge în exercitarea funcţiuneĭ luĭ şi rĕspunde cu succes la concursurile ce i se cere, aşa şi aicĭ să se lase individuluĭ dreptul de a aspira până la cel maĭ superior grad, şi să nu se lege la gard ca un animal fără cugetare, pentru stupidul motiv, că nu posedă un titlu, cu totul strĕin de atribuţiunile serviciuluĭ ce 'l practică.

Nu suntem în contra inginerilor, dar fiind bine ştiut că cunoştinţele acestor specialităţĭ neavênd nimic comun cu cunoştinţele serviciuluĭ comercial saŭ de telegraf, care formează o specialitate aparte, D-lor, dacă găsesc plăcere în a servi în realitate calea ferată, trebue, ca orĭ şi ce profan, să o ia de la început, să vină în contact cu elementele serviciuluĭ în toate detaliile luĭ, şi să nu fie confirmat în diferitele grade ierarhice, de cât după ce a depus cu succes examenele corespunzĕtoare.

Speram, de şi nu tocmaĭ mult, că cu venirea actualuluĭ şef de serviciŭ la mişcare se va maĭ îmbunătăţi starea lucrurilor, saŭ că cel puţin va continua opera începută de predecesorul sĕŭ, care se convinsese în fine că ingineriĭ n'aŭ loc la serviciul de comerciŭ şi de mişcare. Decepţiune! căcĭ într'un scurt interval de timp, am căpătat dovezĭ cu totul contrariĭ. Protecţionismul cel maĭ îndrăsneţ se manifestă astă-zĭ. De ajuns a fost ca un inginer de la regia monopoluluĭ tutunurilor să 'ĭ fie rudă, pentru ca să 'l numească d'adreptul în postul de sub-inspector de mişcare la Bucureştĭ unde se face caraghios la fie-ce pas. De ajuns a fost ca cine-va să fie cumnat cu şeful serviciuluĭ comercial pentru a'l transfera după placul luĭ la Bucureştĭ unde 'ĭ surîde perspectiva de a fi avansat în curĕnd la postul de şef de biuroŭ special. De ajuns este ca cine-va să fie protejatul uneĭ persoane cu înaltă influenţă politică, pentru ca acelaş şef de serviciŭ să 'l consulte pe cale particulară dacă 'ĭ convine cutare transferare, evident, în detrimentul altor funcţionarĭ, carĭ sunt lipsiţĭ de această favoare.

In scurt timp, actualul şef de serviciŭ a dovedit multă flecsibilitate la influenţele exterioare şi o protecţiune făţişe a celor cu care se înrudeşte, şi că n'are energia şi autoritatea cerută unuĭ asemenea post.

Pe de o parte voeşte a impune legalitate şi disciplină celor slabĭ, iar pe de alta, însuşĭ el nesocoteşte şi calcă principiile acestor elemente. Pentru asemenea caractere trebuesc legĭ care să le demarce linia de purtare, căcĭ eĭ singurĭ n'aŭ nicĭ puterea nicĭ rezoluţia trebuincioasă unor guvernanţĭ discreţionarĭ.

Când funcţionarul, orĭ şi din care strat ar face el parte, n'are măcar dreptul de a aspira la îmbunătăţirea soarteĭ şi a traiuluĭ luĭ în viaţa socială, cu atât maĭ mult nu va aspira la progresarea instituţiuneĭ din care face parte, şi astă-zĭ tocmaĭ aceste sentimente sunt atacate la funcţionariĭ serviciilor mişcăreĭ, tracţiuneĭ şi întreţinereĭ.

In serviciul mişcăreĭ, fie cine-va cât de vechĭ, de abil şi de integru, nu poate fi numit sub-inspector saŭ inspector, dacă n'are titlul de inginer!

In serviciul tracţiuneĭ, asemenea, fie şeful de depozit saŭ mecanicul cel maĭ bĕtrân şi maĭ experimentat, nu poate fi avansat la gradul de sub-inspector dacă n'are titlul de inginer. In serviciul de întreţinere fie picherul cel maĭ activ şi maĭ destoinic, în stare de a pricepe serviciul de întreţinere mult maĭ bine de cât inginerul sĕŭ asistent, nu poate nicĭ după 20 de anĭ de serviciŭ să capete şi el un titlu maĭ superior şi un salariŭ maĭ mare de cât 200 leĭ lunar. Sunt picherĭ tinerĭ şi inteligenţĭ care dacă ar avea înaintea lor un program de anume cunoştinţe, ar citi, ar studia şi ar rĕspunde cu succes la un examen de avansare. Câte persoane nu sunt la calea ferată în postul de inginerĭ asistenţĭ, superiorĭ picherilor, fără nicĭ o diplomă, şi fără alt studiŭ de cât practica la biuroŭ şi pe teren, care— în treacĕt fie zis — sunt superiorĭ multora din diplomaţiĭ şcoaleĭ de podurĭ şi şosele în exercitarea funcţiuneĭ lor.

Care a fost tendinţa tuturor acestor grade când a îmbrăcişat cariera căilor ferate? De a duce în spinare toate greutăţile serviciuluĭ de jos şi a peri în cele din urmă într'o neagră mizerie, în timp ce, pe de altă parte, numaĭ şi numaĭ asupra lor grevează responsabilitatea tuturor neregularităţilor şi accidentelor? Or de a fi sequestraţĭ toată viaţa într'o stare de sclavaj şi umilinţă? In aceste condiţiunĭ este o aberaţiune de a cere disciplină, ordine şi progres.

Inaintea orĭ căreĭ organizaţiunĭ este necesară organizaţia corpuluĭ funcţionar al căilor ferate, determinându-se bine atri-

buţiunile, drepturile şi datoriile tuturor gradelor fără deosebire, prin o lege, punêndu-se ast-fel stavilă arbitragiuluĭ care se manifestă în toate ramurile de serviciŭ în dauna celor de jos, prescriindu se în acelaş timp înfiinţarea unuĭ juriŭ din corpul funcţionarilor însăşĭ pentru judecarea abaterilor maĭ grave de la datoriĭ, ordine şi disciplină.

Este timpul, credem, ca statul să intervină pentru încetarea anarhieĭ administrative ce se vede la căile noastre ferate, spre a se pune odată capăt desfrâuluĭ şi confuziuneĭ ce domneşte în toate ramurile eĭ, cu nesfîrşitele organizărĭ şi reorganizărĭ, la care suntem martorĭ de maĭ mulţĭ anĭ încoace.

O asemenea operă însă va fi foarte grea, şi poate chiar imposibilă, pentru o persoană streină de serviciul căieĭ ferate care ne avênd elementele necesare şi necunoscênd organizaţia actuală, nu va putea avea toate prevederile.

Petru acest scop trebuie convocată o conferinţă generală la care să ia parte funcţionariĭ ceĭ maĭ vechĭ, din toate serviciile, pentru elaborarea unuĭ proiect în regulă, pe care să 'l prezinte de a dreptul prin o comisiune aleasă din sînul eĭ, ministruluĭ lucrărilor publice cu esplicaţiile necesare.

La un rezultat desĕvêrşit nu se va putea ajunge, de cât lăsând să vorbească suferinţa, nevoile şi aspiraţiunile claseĭ acestor muncitorĭ, şi ascultând durerile şi mizeria vieţeĭ lor din gura lor înşile.

Ar fi de dorit, ca D. ministru al lucrărilor publice să ia iniţiativa însuşĭ, în această chestiune, nelăsându se maĭ pe jos de cât ceĭ-l'alţĭ colegĭ aĭ sĕĭ de la culte şi instrucţiune publică, de la interne şi de la rezbel, carĭ se ocupă cu o stăruinţă demnă de toată onoarea, pentru asigurarea viitoruluĭ şi a poziţiuneĭ funcţionarilor diferitelor instalaţiunĭ pendinte de departamentele lor.

Spartacus.

MEMORIUL STUDENŢILOR ROMÂNĬ

şi

FLAMANZIĬ

Cel maĭ mare ziar din Belgia, *Het Handelsblad van Antwerpen*, scris în limba neerlandeză (limbă literară flamandă şi olandeză), care apare în Anvers, publică o serie de articole asupra memoriuluĭ studenţilor noştri. Le vom da şi noĭ în traducere, pentru ca să dovedim încă odată resunetul mare pe care l-a avut memoriul în toate părţile şi pentru ca să arătăm meritul luĭ de a fi făcut pe multă lume de a se ocupa cu situaţia Românimeĭ.

Sub titlul *Românii şi Maghiarii* articolul întâiŭ este următorul:

In Bucureştĭ a apărut acum câte-va lunĭ un Memoriŭ publicat de studenţiĭ universitarĭ românĭ, care se ocupă de situaţiunea Românilor carĭ locuesc în afară de regatul Românieĭ şi adică pe a celor carĭ locuesc în Transilvania şi Ungaria.

Acest „Memoriŭ" a fost tradus în principalele limbĭ din Europa şi respândit pretutindenĭ.

O adâncă impresiune aŭ făcut faptele asupra cărora el face lumină şi carĭ nu sunt demne de un popor liber, care este ruşinea civilizaţiuneĭ în secolul al XIX-lea.

Este de prisos să maĭ spunem că Monarchia Austro-Ungară este formată de maĭ multe popoare, carĭ fie-care vorbesc limba sa proprie. In acelaş timp însă într'o parte predomină elementul german şi în cea-l'altă elementul unguresc saŭ maghiar.

Cu toate că legile carĭ guvernează aceste diferite popoare, respectă maĭ mult saŭ maĭ puţin drepturile fie-căreia dintre ele, se întâmplă adese-orĭ că o naţiune prin mijloace maliţioase, caută să predomine pe cea-l'altă asuprindu-o şi impunêndu-ĭ cu forţa limba sa, nimicind ast-fel drepturile garantate ale popoarelor Monarchieĭ. Ast-fel este casul cu Româniĭ carĭ locuesc în Transilvania şi într'o parte a Ungarieĭ. Acest popor descendent al Romanilor, vorbind o limbă care are multă asemănare cu cea latină, geme de anĭ sub jugul Maghiarilor, un popor asiatic, descendent al Hunilor şi vorbind o limbă asiatică cu totul diferită de limbile europene.

Eĭ bine, singurul scop al Maghiarilor este de a constrânge pe Româniĭ din Transilvania şi Ungaria de a întrebuinţa limba maghiară, de a'ĭ face să-şĭ piarză caracterul lor naţional, cu un cuvênt de a'ĭ maghiariza. Mărturisim că o ast-fel de întreprindere este nebună; nu aşa uşor se poate lua limba unuĭ popor. *Noĭ Flamanziĭ suntem un esemplu viŭ în privinţa aceasta. Ce nu s'a făcut de sute de anĭ şi nu se maĭ face chiar astă-zĭ pentru a face din noĭ Francezĭ!*

Situaţiunea Românilor din Ungaria are multă asemănare cu aceia a Flamanzilor. Sunt decĭ, fraţĭ carĭ luptă pentru apărarea limbeĭ şi carĭ combat influenţa maghiară. Istoria Românilor n'a fost de cât o luptă pentru esistenţă, de maĭ multe veacurĭ. De când s'aŭ stabilit în văile Carpaţilor şi până în zilele noastre, eĭ aŭ fost espuşĭ la toate persecuţiunile, putem zice că este o *minune* desvoltarea virilă şi puternică a acestuĭ popor. Nu este locul aci a urma pas cu pas istoria Românilor. Va fi de ajuns dacă vom spune, că acest eroic popor a avut a se lupta în decursul esistenţeĭ sale cu tot felul de inimicĭ, că timp de 1200 anĭ ţara Românilor a fost încălcată de Barbarĭ şi că maĭ târziŭ aŭ avut să sufere invaziunile turceştĭ şi ruseştĭ.

Astă-zĭ totul s'a schimbat Nicĭ Goţiĭ, nicĭ Huniĭ, nicĭ Slaviĭ, nicĭ Vandaliĭ, nicĭ Lombardiĭ, nicĭ Tătariĭ nu maĭ vin să distrugă câmpiile lor; dar cu toate acestea lupta lor nu e terminată saŭ cel puţin pentru o parte a acestuĭ popor.

Aproape jumĕtate din descendinţiĭ vechilor Romanĭ sunt constituiţĭ într'un stat liber şi înfloritor sub sceptrul unuĭ rege, a căruĭ soţie a ştiut stoarce ca poetă admiraţiunea lumeĭ. Dar vaĭ! Cea-l'altă parte a poporuluĭ român care nu e despărţită de ceĭ-l'alţĭ fraţĭ de cât politiceşte nu este aşa fericită ca cea d'întâĭ: Ceĭ-l'alţĭ Românĭ locuesc în statele din împrejurime adecă în Serbia, Bulgaria, Basarabia etc. *Cea maĭ mare parte însă locueşte în Transilvania şi Ungaria Orientală.*

Maĭ cu seamă aceştĭ din urmă, Româniĭ din Transilvania şi Ungaria în numĕr de peste 3 milioane îşĭ vĕd naţionalitatea şi prin urmare esistenţa lor ameninţată şi strigătul de alarmă al tinerimeĭ universitare, viitorul Românieĭ, a rĕsunat puternic în Europa.

Acest strigăt nu va rĕmânea fără ecoŭ nicĭ în inimile Flamanzilor, căcĭ eĭ încă luptă pentru naţionalitatea lor şi decĭ vor avea de sigur cuvinte de încurajare şi însufleţire pentru Românĭ. *Cu curaj la luptă Românilor, victoria e a noastră*

Dr. Felix în vizită

D. Dr. Felix, medic şef şi vice-preşedinte al consiliuluĭ higienic din capitală, a vizitat maĭ multe fabricĭ de conserve din capitală. Intre altele a vizitat şi pe a *D-luĭ Iulian Oprescu.*

D-sa a fost încântat atât de instalaţiunea acestuĭ stabiliment, cât şi de modul cum lucrează şi de produsele luĭ. Iată cum relatează vizita *Monitorul Comunal* Nr. 35:

Fabrica, a spus D. Dr. în raportul sĕŭ către consiliul de higienă din capitală, *este aşezată pe un loc foarte întins şi foarte higienic, din strada Antim.*

„Curăţenia perfectă domneşte atît în localul propriŭ zis, cât şi în diferitele manipulaţiunĭ.

„Ceia ce mĭ-a plăcut maĭ mult, e *modul cum D. Oprescu închide cutiile, ast-fel că nu poate intra în cutiĭ vre-o materie care să atace conţinutul lichid. Conţinutul se sterilisează în maşinĭ speciale, fără să se altereze în ceva.*

„D. Iulian Oprescu nu fabrică numaĭ conserve şi zarzavaturĭ, ci şi peşte; aduce scrumbiĭ de Dunăre şi alţĭ peştĭ; şi 'ĭ conservă în unt de lemn în cutiĭ închise ermetic.

Cu nişte aparate speciale afumă peştele cu răzăturĭ de brad.

Timp de două ore, cât 'a ţinut vizita D-luĭ Dr. Felix, a admirat o mare varietate de materiale şi maşinĭ perfecţionate, pentru curăţitul zarzavaturilor şi pentru pregătirea pescăriilor, compoturilor, etc.

Peste şase-zecĭ de lucrătorĭ sunt ocupaţĭ în fabrica D-luĭ Iulian Oprescu.

Toţĭ sînt Românĭ, afară de un Frances, adus anume ca specialist în fabricarea pescăriilor.

Pentru anul acesta D. Iulian Oprescu a pregătit deja peste 60 de miĭ de cutiĭ de conserve.

Noĭ ne bucurăm de succesul D-luĭ Iulian Oprescu şi 'l felicităm din inimă pentru industria ce a întrodus.

Fapte şi întamplărĭ

Mort pe stradă

Ierĭ pe la ora 9 3/4 D. Luca Popescu, căpitan în retragere, pe când trecea pe cheiul Dâmboviţi a încetat subit din viaţă. Parchetu s'a anunţat, iar cadavrul s'a transportat de către familie la domiciliu.

Viaţă lungă

In comuna Brăbăşeştĭ, din judeţul Suceava, în ziua de 17 Septembre, a încetat din viaţă locuitorul Sandu Silion, în vîrstă de 105 anĭ.

Jefuire

Acum vr'o 3 sĕptămânĭ, la moşia Móra Domnească de lângă Rîfov, plasa Câmp-Tîrgşor, o bandă de tâlharĭ a mers noaptea asupra caseĭ arendaşuluĭ, anume Ivan, şi scoţênd o fereastră din păretele caseĭ, s'aŭ introdus înnăuntru. Apoĭ aŭ luat la chinurĭ pe arendaş. Acesta, ca să scape cu viaţă, le-a dat baniĭ ce a avut, în sumă de peste 2,000 leĭ.

De atuncĭ până astă-zĭ nu se ştie nimic ce s'a făcut pentru prinderea tâlharilor.

Somn lung

In com. Brusturoasa din jud. Bacăŭ, maĭ multe persoane sunt bolnave de *nona*. O femee o duce într'un somn de 6 lunĭ de zile; o alta de treĭ lunĭ; un bărbat de 8 zile. Alţiĭ sunt gravĭ bolnavĭ de alte boale. Şi cu toate acestea medicul de plasă n'a dat pe acolo de şase lunĭ de zile.

Bogaţiĭ americani

Un socotitor perde-vară s'a apucat să facă socoteală la cât s'adună averea celor 102 milionarĭ din America şi a găsit că cu toţiĭ la un loc aŭ 7 miliarde 760 milioane.

Nu ĭ aşa că-ĭ o avere de om sărac?

Timbrele luĭ Milan

Ziarul *Videlo* anunţă că fostul Rege Milan a contractat un împrumut de două milioane la banca Volga-Kama din Rusia. El a cerut înscrierea acesteĭ sume la averea sa privată.

Cererea de intabulare a trebuit să fie făcută pe timbru de 13,000 francĭ, pentru care s'a întrebuinţat 58 coale pline de cele maĭ scumpe timbre fiscale.

Accidente

MILAN, 27 Septembre. — O ciocnire s'a întêmplat azĭ între două trenurĭ marĭ de marfă aproape de Chartreuse din Pavia; ciocnirea a fost grozavă; 8 vagoane s'aŭ sfărămat; un frânar a fost omorît.

EPINAL, 27 Septembre. — O ciocnire de trenurĭ s'a întâmplat aproape de Fraize; două persoane aŭ fost grav rănite.

Pe cea-l'altă lume cu drumul de fer

Prosper Sallot, un dogar din Vert-le-Grand (Francia), şedea pe un mal de lîngă drumul de fer al Orleanuluĭ şi liniştit sta de vorbă cu un vênător. De o dată se auzi uruitul roatelor unuĭ tren.

Care nu a fost mirarea vênătoruluĭ, când a vĕzut pe Prosper Sallot că se scoală şi se duce de încalecă pe şina drumuluĭ de fer; că scoate din buzunar un creion şi un petic de hârtie şi începe să scrie.

Trenul trecu ca fulgerul, svîrlind pe Prosper la maĭ mulţĭ metriĭ. Când l'aŭ ridicat, era mort. Lîngă el s'a găsit şi biletul.

Iată ce era scris:

„Mĕ chiamă Achile-Prosper Sallot, născut la 1845; locuesc în Vert-le-Grand. D. Georgerin îmĭ spune că ceasurile sînt patru, cantonierul Rafroid mĭ-a spus că eraŭ două. Sînt foarte grăbit. Eugenio, Jeano, vĕ iubesc! Adio, Leon, bună ziua la toţĭ. Uite-l că vine..."

Nenorocitul s'a oprit din scris numaĭ câng l-a isbit maşina.

S'a dus pe cea-l'altă lume cu drumul de fier.

Nu vĕ jucaţĭ cu revolverul

In strada Chamaillards Nr. 75 din Paris, s'a întâmplat un accident foarte grav.

Un lucrător cu ziua, Jean Zerich, ştergea un revolver, când se slobozi de o dată. Glonţul isbi pe o nepoată a luĭ, Maria Duber, în vîrstă de zece lunĭ, ce dormia într'un leagăn.

Fetiţa a murit pe dată.

Coroanele luĭ Boulanger

Din Paris a sosit la Bruxelles un vagon plin numaĭ cu coroane destinate pentru mormîntul luĭ Boulanger.

Vas de rĕzboiŭ în apele Chineĭ

In ziua de cincĭ Octombre s. n. următoarele vase de rĕzboiŭ streine se găsiaŭ în apele Chineĭ.

20 vase cu 139 tunurĭ engleze; 8 vase cu 53 tunurĭ franceze; 6 vase cu 46 tunurĭ de ale Statelor Unite şi 4 vase cu 40 de tunurĭ ruse; Spania şi Germania aŭ câte două vase cu câte 22 de tunurĭ, Italia are 1 vas cu 12 tunurĭ şi Portugalia 3 vase cu 8 tunurĭ.

Peste tot 46 vase cu 324 tunurĭ.

La bacalaureat.

Profesorul: In care luptă a murit Gustav Adolf?

Candidatul, după ce s'a gândit puţin: Mi se pare că în cea din urmă.

INFORMAŢIUNI

Citim în *Timpul*:

D. Enăchiţă Văcărescu a declarat erĭ unuĭ ministru că prinţul Ferdinand se va căsători cu D-şoara Văcărescu şi că va renunţa la tron în favoarea frateluĭ sĕŭ Carol.

Dealmintrelea se zice că cu ocaziunea călĕtorieĭ sale la Paris, principele Ferdinand ar fi avut o întâlnire cu D-şoara Văcărescu.

Vom reveni la ediţia a II-a.

—✻—

In urma raportuluĭ D-luĭ Dr. Buiciliu, membru în consiliul sanitar superior, asupra stăreĭ sanitare a nenorociteĭ populaţiunĭ din judeţul Suceava, D. Lascar Catargiu a dat ordin D-luĭ Dr. Alexianu, directorul general al serviciuluĭ sanitar, să pornească imediat la faţa loculuĭ spre a organiza mijloace eficace pentru combaterea epidemieĭ de difterită care a pustiit acel judeţ.

Dacă guvernele Regeluĭ făceaŭ maĭ puţin dinasticism şi luaŭ în băgare de seamă deşteptarea ce le-am făcut'o la timp, viaţa a câteva miĭ de locuitorĭ era scăpată.

Aşteptăm să vedem ce va face D. Dr. Alexianu spre a reveni.

—✻—

Un prea *cuvios* călugăr din mănăstirea Neamţuluĭ avea o drăguţă chiar în interiorul sfântuluĭ locaş pe care o trecea drept nevasta spiţeruluĭ, un bătrân de peste 80 anĭ.

Zilele trecute femeia, după câte ni se spune, a avortat şi fructul *păcatuluĭ* a fost asvîrlit în latrinele mănăstireĭ.

O cercetare n'ar strica şi credem că I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ înpreună cu parchetul de Neamţ vor trimite pe cucernicul călugăr să 'şĭ ispăşască păcatele în alt loc de cât în mănăstire.

—✻—

Cojocaru a fost trimes la Ocnele-Marĭ în R.-Vîlcea, unde trebue să 'şĭ facă osînda.

—✻—

La 7 Octombre, se va ţine concurs pentru ocuparea posturilor vacante de medicĭ de district şi de spitale.

—✻—

Procesul dintre princesa Gorceacof şi prinţul Gr. Sturza, pendinte înaintea tribunaluluĭ Iaşĭ, s'a amînat, ca să fie chemat şi interogat prinţul Gr. Sturza.

—✻—

La 15 Februarie se va ţine concurs pentru ocuparea catedreĭ de Fizică de la facultatea de ştiinţe din Bucureştĭ, rĕmasă vacantă prin încetarea din viaţă a profesoruluĭ Bacaloglu.

—✻—

D. General Arion, inspector de artilerie, a inventat un sistem foarte simplu şi foarte practic pentru transportarea tunurilor pe căile ferate.

Cu acest sistem nu maĭ e nevoe să încarce tunurile în vagoane, ele sunt puse chiar pe şine şi agăţate de tren care le tîraşte cu sine.

S'aŭ făcut experienţe şi aŭ reuşit de minune.

—✻—

Poimâine Lunĭ, 30 Septembrie, consiliul de rĕzboiŭ din Galaţĭ va judeca procesul D-luĭ locotenent-colonel Vasilescu, medic de divizie, dat în judecată pentru mituire; a-doua zi, Marţĭ, va judeca procesul căpitanuluĭ Ghelţ, acuzat pentru omorul unuĭ caporal în front.

D. G. Paladi, deputat, şi D. D. Manolescu, căpitan în retragere, pleacă

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

TONI FEROE

(1)

Legenda Piratuluĭ

— La ce te gândeştĭ, frumoasă Fiorela? la ce te gândeştĭ, frumoasă copilă a soareluĭ, care staĭ cu ochiul tĕŭ mare de catifea pierdut pe noriĭ ciucuraţĭ cu purpură şi cu aur? Ce emoţiune face să tremure broderiile corsajuluĭ tĕŭ de catifea, ce emoţiune face să îţĭ tremure chiar pĕrul tĕŭ înpletit cu mărgăritare şi care resfirat acum îţĭ cade pe sîn?

— Dulce înger care mĕ păzeştĭ, confident imaterial care nu aĭ să spuĭ nimĕnuĭ secretul meŭ, pot să 'ţĭ destăinuesc secretul meŭ. Mĕ gîndesc la privirea luĭ întunecată care mĭ-a aprins sufletul cu focul ochilor luĭ.

— Ah! sĕrmană copilă! pentru ce inima ta rĕmas'a de marmură pentru feciorĭĭ raseĭ tale, pentru aceia cărora te destina muma ta într'o zi? Pentru ce ţi s'a aprins inima numaĭ cât aĭ vĕzut un necunoscut?

— Este aşa de frumos!

— Maĭ puţin de cât ceĭ din prejurul tĕŭ. Ochiĭ luĭ sînt cruzĭ, ca şi ochiĭ vulturuluĭ.

— Aŭ putere: m'aŭ fermecat.

— Pielea luĭ neagră nu poate să roşească.

— Fiind că nimic nu'ĭ miră sufletul, fiind-că el ştie tot.

— Zîmbetul nicĭ odată nu'ĭ deschide buzele'ĭ subţirĭ şi roşiĭ ca sângele sub mustaţa'ĭ neagră rĕsucită.

— Tocmaĭ demnitatea asta m'a cucerit... Il iubesc şi numaĭ a luĭ vreaŭ să fiŭ!

— Muma ta?

— Mama vrea ce vreaŭ eŭ; fericirea mea este legea eĭ.

Ingerul îşĭ acoperi faţa cu aripile şi zbură plângênd.

. . . .

Nu trecură treĭ zile şi frumoasa Fiorela se şi logodise cu streinul.

Plânsese mult, muma, înţeleaptă şi prudentă; dar ce poate înţelepciunea, vaĭ! înpotriva nebunieĭ din dragoste!

Streinul spunea că e prinţ în ţara unde aurul Equatoruluĭ e în bilşug; marinariĭ de pe corveta luĭ lăudaŭ comorile nesfîrşite de pe domeniul luĭ fără marginĭ.

— Ea o să fie prinţesa mea, o să fie bogată şi iubeşte... Dumnezeŭ să'mĭ ierte slăbiciunea, o vreaŭ fericită! zise muma.

Şi lăsă fruntea în jos în faţa voinţeĭ copiluluĭ sĕŭ.

. . . .

Intr'o zi Zyrito, streinul, zise iubiteĭ sale:

— Vezĭ marea luminoasă, dulcea mea mireasă! vino cu mine pe valurile'ĭ albastre ca să'ţĭ spun încă odată că te iubesc! Vino o zi, un ceas pe corabia mea! Dă'mĭ fericirea ca să simţ picioarele tale divine călcând un pămînt care este al meŭ!

— N'o să mĕ ţie marea destulă vreme, când mĕ veĭ duce spre cerul patrieĭ tale, Zyritto iubit?

— Veĭ fi a mea în timpul fericit de care vorbeştĭ; atuncĭ eŭ te voiŭ ţine cu credinţa jurată iar nu numaĭ cu libera complezenţă a inimi tale, o scumpă adorată! Lasă-mĕ să gust maĭ nainte fericirea mea viitoare, vino să şezĭ câte-va minute pe domeniul meŭ mişcător.

— Mama n'o să primească.

— Mama ta voeşte ce voeştĭ tu; aĭ uitat?

O sărutare, un zîmbet, Fiorela era învinsă.

. . . .

Corveta e în sĕrbătoare. Cu toate pînzele desfăşurate despică valurile ca o lebădă cu aripile întinse. De geaba întunecat-aŭ noriĭ cerul cel frumos, orizontul de giaba ameninţă, corveta a plecat ducênd pe logodnica cu ochiĭ de catifea, pe logodnică şi pe mama eĭ, pe care datoria şi dragostea o ţin încă lângă dînsa.

— O să ne întoarcem la mal îndată ce va isbucni furtuna! a făgăduit Zyritto.

Şi Fiorela s'a încrezut în vorba luĭ şi a plecat.

Furtuna începe, cataractele ceruluĭ se deschid şi corabia se depărtează tot maĭ mult de uscat... Pânzele se întind aşa de mult că trosnesc catartele, corabia sare pe valurĭ ca un cal fără frîŭ şi nimenĭ nu se gândeşte să schimbe direcţia cârmeĭ nicĭ să strîngă pînzele.

Amîndouĕ femeile aŭ fugit înapoia corăbieĭ, îngrozite, strînse una înt'alta; nu zic nicĭ o vorbă, nu fac nicĭ o mişcare; se roagă în gînd.

Cum a început furtuna, Zyritto le-a părăsit pentru ca să se ducă să vadă să nu se spargă corveta — a zis el — şi ele îl aşteaptă tremurând.

Dar ce e zgomotul ĕsta pe care 'l repetă ecourile corăbieĭ? Ce cântece ciudate, ce sunete răguşite fac să rĕsune aerul?... Furtuna s'a potolit şi corveta fuge mereŭ. Marinariĭ aleargă la manevră. Fiorela şi mama sa aud paşiĭ lor din adăpostul unde s'aŭ pitit.

Deodată s'arată cineva lîngă ele.

Cine este?

Cine'ĭ omul acesta cu turbanul verde? El vorbeşte aspru; porunceşte: trebue să vie după dînsul!

— Ce s'a făcut Zyritto? Nu cum-va am căzut amândouĕ în mâinile piraţilor? strig femeile înfricoşate, pe când sunt silite să meargă dupe omul cu turbanul verde până în interiorul corăbieĭ.

Drept rĕspuns, se dă o perdea la o parte. Véd atuncĭ amîndouĕ o cameră delicioasă unde un bărbat se odihneşte ca stăpîn.... Dumnezeule mare! Logodnicul adorat să fie omul acesta cu îmbrăcămintea orientală, culcat pe un divan de purpură şi de aur şi într'aĭ căruĭ ochĭ scapără un triumf crud?

— Zyritto!... zise cu disperare Fiorella.

— Zyritto!. Nu maĭ e nicĭ-un Zyritto! Zyritto a pierit o dată cu ţĕrmul pe care l'aĭ părăsit pentru tot-d'auna, frumoasa mea porumbiţă. Zyritto a făcut loc luĭ Yatreb grozavul, luĭ Yatreb care te iubeşte cum te iubea Zyritto, luĭ Yatreb a căruia eştĭ acum pentru fericirea luĭ şi a ta.

Yatreb!... Yatreb piratul!... Yatreb blestematul!... Yatreb al căruĭ singur nume îngrozeşte pe marinarĭ, a căruĭ umbră îĭ pune pe fugă... Ele sînt în mâinile luĭ!

Muma 'şĭ strânge copila maĭ tare în braţe; ochiĭ sĕĭ ridicaţĭ la cer, cér ajutorul celuĭ de sus.

(Va urma)

astă-zi la Galați să pledeze în aceste procese.

—✠—

Comitetul Societăței funcționarilor comerciali va face la 6 Octombrie a. c. o mare întrunire publică, la care vor fi invitați toți președinții societaților din capitală.

Presa și toți oamenii politici fără deosebire de partid precum și toți comercianții sunt rugați a asista pentru a se putea lua o rezoluție în chestia *Repausului de Duminică*.

Localul întrunireĭ precum și ora se vor anunța la timp.

—✠—

Din Craiova ni se comunică moartea bĕtrânuluĭ Simeon Mihălescu.

Multă vreme fu profesor la liceul din Craiova, unde lasă cele maĭ frumoase amintirĭ. Profesor conștiincios, Mihălescu pare că s'a stins, fiind-că și-a părăsit catedra pe care a ținut-o maĭ bine de 35 de anĭ.

Condoleanțele noastre familieĭ.

Cutia cu scrisorĭ

Domnule Director,

In ziarul *Adevĕrul* de la 20 Septembrie, într'o corespondență din Brăila intitulată „Olănescu la Brăila", găsesc afirmate câte-va fapte precise relative la clădirea Palatuluĭ de justiție din acel oraș, lucrare cu a căruĭ direcțiune sunt însărcinat.

Mĕ voiŭ mărgini a respunde faptelor enumerate în acea corespondență, lăsând publicul să judece întru cât sunt justificate calificările ce le însoțesc.

Corespondența D-v. afirmă că:

1. Pietrișul întrebuințat pentru beton, în loc de a fi *sfărêmat* cum ar prevede caetul de sarcinĭ, este rotund (adică petriș de rîŭ).

Art. 37 al caetuluĭ de sarcinĭ al lucrărilor sună textual ast-fel: „Pietrișul pentru betonurĭ va proveni din balastierele Căilor Ferate Române de la Cozmeștĭ saŭ Buzĕŭ, va fi curățit de orĭ-ce materiĭ streine, pământ saŭ nisip, tras la grătar, spălat, etc."

Este de notorietate publică că acest pietriș este de *rîŭ* și prin urmare rotund. Cu acest pietriș s'aŭ făcut toate lucrările de beton de la Docurĭ și cu astfel de pietriș se fac toate lucrările de beton de la fortificațiĭ și din Bucureștĭ.

2 Că s'a schimbat în avantajul antreprenoruluĭ varul de Marsilia prin var de Prahova, profitând antreprenorul câte 100 francĭ de fie care vagon, — dreptul de import, — care banĭ s'aŭ împărțit cu diferite persoane conducĕtoare a lucrărilor.

Art. 84 al caetuluĭ de sarcinĭ prevede următoarele treĭ felurĭ de varurĭ hidraulice care pot fi întrebuințate facultativ la această lucrare și anume:

Varul hidraulic din Teil (zis Marsilia).
Varul Indigen (Prahova) și
Varul de Böcksin.

Consiliul Technic superior, prin jurnalul Nr. 360 din 2 Iulie 1891, *a admis întrebuințarea varuluĭ de Prahova în bulgărĭ și cu o scădere de 100 fr. la fie-care vagon.*

Direcțiunea lucrărilor ține compt, vizând facturele Căilor Ferate pentru orĭ care transport de var primit pe Sautier și la situație conform ordinelor comitetuluĭ permanent și scade suma corespunzĕtoare.

3. Onorarul subsemnatuluĭ de 12,000 leĭ față cu prețul de 7,000 leĭ oferit de D. Mihail ar fi frustrat județul cu 5.000 leĭ și că aceștĭ banĭ aŭ fost împărțițĭ de administrația locală.

De o cam dată vețĭ bine-voi a ști că până în prezent n'am primit niciĭ un ban de la comitet, și că am cheltuit peste 2.000 leĭ. Aceștĭ 12 000 leĭ aŭ în adevĕr a fi împărțițĭ, însă iată cum:

a) Conform contractuluĭ ce am încheiat cu comitetul Permanent de Brăila la 12 Iulie 1891, sunt obligat a avea în permanență la punctul lucrăreĭ un asistent și aceasta timp de 2 anĭ, precum și a veni la Brăila în timpul campanieĭ de lucru la 15 zile o dată (art. 2 din contract). Asistentul meŭ are a funcționa 20 lunĭ și este plătit câte 300 leĭ lunar . . . 6.000 —

Sub-semnatul are a face în acest interval 26 transporturĭ, socotite a 80 leĭ minimum . . . . 2080 —

Total leĭ. . . 8080 —

Afară de aceasta, cheltuelĭ de cancelarie, ast-fel că în definitiv profitul meŭ maximum va fi de 3.000—4.000 leĭ pentru o muncă de *doĭ anĭ.*

4. Se afirmă că timp de *douĕ lunĭ* n'am fost la punctul lucrăreĭ de cât *o singură dată.*

Inainte de a se închea contractul meŭ cu comitetul, am fost chemat de 4 orĭ la Brăila și de la încheierea contractuluĭ până astăzĭ am urmat regulat inspecțiunile mele la Brăila. Dosarele comitetuluĭ, condicile de ordine de pe șantier și condicile otelurilor (Petersburg și Hugo) pot proba această afirmare cu prisosință.

5. Cât pentru faptul că Comitetul și Consiliul general al județuluĭ aŭ preferat a angaja pe *autorul proiectuluĭ* în loc de a accepta oferta D-luĭ Mihail, aceasta este o chestiune de apreciere. Proiectul Palatuluĭ a fost supus unuĭ *concurs*; lucrarea subsemnatuluĭ *a fost admisă de consiliul tecnic superior ca cea maĭ bună*, și după intocmirea proiectuluĭ definitiv mi s'a dat și direcțiunea lucrărilor.

6. Relativ la faptul că tot subsemnatul am fost și dirigent al lucrărilor Palatuluĭ din Bacăŭ, că intră apă într'o parte a subsoluluĭ Palatuluĭ și plouă prin învelitoare, rĕspund următoarele:

Direcțiunea și supravegherea lucrărilor în fața loculuĭ aŭ avut'o D. Inginer Climescu din Bacăŭ; iar subsemnatul am fost însărcinat cu partea tecnică și planurile de execuțiune, obligat a veni la Bacăŭ la 20 zile o dată.

Apa a străbătut într'o parte a subsoluluĭ și va străbate și în viitor, pe câtă vreme nu se va *ridica nivelul curțeĭ, pava curtea* și *drena apele meteorice*, terenul este foarte slab în acea parte a clădireĭ fiind maĭ peste tot locul umplutură cu gunoiŭ prin care trec apele se infiltrează cu înlesnire.

Invelitoarea a fost *refuzată la recepțiunea provizorie a lucrărilor și comitetul a dispus refacerea eĭ din noŭ* în regie pe comptul garanțieĭ antreprenoruluĭ; lucrarea s'a executat de către personalul tecnic al județuluĭ *fără vr'un amestec a subsemnatuluĭ.*

Cele afirmate de mine maĭ sus le puteți orĭ când controla și verifica, afară numaĭ dacă în toată această afacere nu sunt rezoane de altă natură de cât dragostea de lucrul public

Primițĭ, vĕ rog, D-le Director, asigurarea osebiteĭ mele considerațiunĭ.

F. D. Xenopol
Arhitect

Bietul Eminescu!

— Ce te-a hotărît să te închizĭ în această înfundătură? îl întrebă cine-va între douĕ țigărĭ.

— Dorul de voĭ, rĕspunse el cu un surîs îndoielnic și răsturnîndu-sĕ pe spate.

— Și tot dorul nostru te a schimbat așa, tot de dorul nostru aĭ ajuns variabil ca un termometru garantat?

— Eĭ!..., vĕd că vrețĭ să mĕ spovăduiesc.

Inchise ochiĭ și începu:

„O da! iera frumoasă, foarte frumoasă. Un păr castaniŭ, bogat impărătește; niciĭ moale, niciĭ aspru, niciĭ lins, niciĭ frizat. O frunte de statuie antică. Sprincene fine și arcuite așa-fel, că seamănă cu două aripĭ întinse. Ochiĭ..., a! ochiĭ sînt ceva cu totul a parte. O poemă întreagă. Desfăcuțĭ și așezațĭ ca o migdală deschisă și strălucitorĭ și întunecațĭ ca un diamant negru. Pleoape stufoase și negre și carĭ înecaŭ la timp fulgerele lor repezĭ. Un nas de acele carĭ încântă pe un poet și dispereează pe un sculptor. O gură mică și roșie, ca și cum ar fi fost tăiată într'o roză de Bengal. Fața și gîtul cu atât maĭ încântătoare, că primă-vara depusese pe dînsele o aureolă dulce ca un parfum exotic. Niște brațe pe care sculptorul antic le ar fi dat Venereĭ luĭ Milo. O talie superbă. Colanul ieĭ ar fi putut servi drept brățară altora....

— Ehe! te-am ghicit. Ieștĭ amorezat, nene.

— Ție, dragă, tot-deauna ți-am spus că aĭ să ajungĭ profet.

„Cum aĭ grăit, prea scumpule, o iubiam. La început domol, în urmă cu o furie crescênd. Pe la sfîrșitul luĭ Iunie eram cu totul amețit. Petreceam ceasurĭ întregĭ privind'o, uitând să maĭ citesc, uitând să maĭ vorbesc. Nu prea sînt vorbăreț de felul meŭ, dar atuncĭ vorbeam și maĭ puțin. Intr'un cuvînt, eram cu totul năuc.

Căcĭ o iubiam cu ochĭ păgânĭ
Și plinĭ de suferințĭ,
Cum mi-ĭ lăsară din bătrânĭ
Părințiĭ din părințĭ.

Iar ea rĕmăsese aceiașĭ, aceiașĭ statuie de ghiață. Par'că nu știa nimic. Nu-ĭ vorbă, nu-ĭ spusesem nimic. Dar în fine...

— Așa că, aĭ fi putut să exclamĭ și tu, zise întrerupĕtorul, pe care toțĭ îl numiaŭ D. Fîsîilă și care începu să declame pe nas:

La ochiul ce strălucia
Priviĭ atât de des,
O lume toată 'nțelegea
Tu nu m'aĭ înțeles.

— Bietul Eminescu!.... A! ațĭ luat cum-va oare-un duș de apă rece, când erațĭ maĭ înferbânțațĭ? Dacă da, atuncĭ amintiți-vĕ efectul ce vi l'a produs.

Peste puțin veni un ofițer, un neam. Figură de box, spîn. Uniformă nouă, sabie și pintenĭ lucitorĭ. La fie care pas un zornăit de pintenĭ, un zornăit de sabie. Par'că-ĭ scandaŭ mersul. Scandarea era sonoră, păcat că poesia era proastă. La fisic ca și la moral.

Și iată că statuia mea începe să se însuflețească, ca Galatea la rugăciunea luĭ Pigmalion. De prisos să vĕ maĭ descriŭ starea mea sufletească, o vețĭ ghici, când vĕ voiŭ spune că pasiunea mea mergea într'un *crescendo* nebun.

Intr'o seară, mĕ preumblam singur în grădină. Iel să cotofănia în partea opusă. La vederea sa, simțiĭ că mâna mi s'agită grozav. Soarele asfințise, roș pe orizont și copaciĭ par'că aveaŭ un panaș de brocart.

El s'apropie de mine, zicêndu'mĭ:

— Nu-ĭ așa că nu's urît în hainele acestea?

— Nu, aĭ un cap *în totul* de statuie, îĭ respunseĭ eŭ, amintindu'mĭ versul luĭ La Fontaine, din *le Renard et le Buste: „.... mais de cervelle point"*

Surîse.

— Nu-s de giaba un militar cuceritor.

— Și eștĭ un cuceritor cu atât maĭ curios, că cucereștĭ prin ceia ce'țĭ lipsește, respunseĭ, fiind-că mi se lăudase spiritul sĕŭ, care strălucea prin absența sa.

Zîmbi.

— Inchipuește-țĭ ce va fi când voiŭ cuceri prin ceia ce am.

— O, atuncĭ, e ușor de închipuit: veĭ avea atâtea cucerirĭ, câte fire de pĕr în barbă.

„Nu maĭ surîse, ci se uită chioriș la mine. In acest moment se apropie și ea de noĭ. Și fiind-că numaĭ lîngă mine era loc, se puse la dreapta mea. De o dată el se repede și se așeză între mine și dînsa. Fața cu această obrăznicie, mĕ întorseĭ cu fulgere în ochĭ: se întoarse surizîndă. Când îĭ vĕzuĭ zimbirea.. Vĕ amintițĭ efectul dușuluĭ. Surîsul sĕŭ avu unul și maĭ trăsnitor.

Toată ardoarea îmĭ căzu. Simțiĭ o durere, ca și cum cine-va îmĭ strîngea inima într'o mână de fier, sub un pretext oare-care mĕ îndepărtaĭ: înădușam. Stăruĭ să plec și a doua zi, în zorĭ, porniĭ.

Și dacă v'a surprins purtarea mea, trecênd de la recluziunea cea maĭ complectă la petrecerea cea maĭ sgomotósă, e că căutam să uit. Dar în zadar: cetind, rîzênd saŭ vorbind, aceleașĭ figurĭ îmĭ treceaŭ pe dinaintea ochilor. După un timp de buimăceală, îmĭ veniĭ în simțire și mĕ vĕzuĭ vindecat: zimbirea eĭ mĕ tămăduise. Nu maĭ aveam furiile vechĭ. Nu maĭ visam, ziua și noaptea, aceleașĭ douĕ vecșnice aparițiĭ, una albă, alta neagră; ci numaĭ una: a eĭ. Și mĕ simțiĭ mulțumit. Căcĭ ea a fost, este și va fi pentru mine:

Un chip de-apururĭ adorat,
Cum nu maĭ aŭ pĕrechĭ
Acele zîne ce străbat
D'n timpurile vechĭ.

Iașĭ, 1891, Septembrie. **S. Nisarp.**

„Adevĕrul" la Iașĭ

27 Septembrie 1891

Generalul Lahovary a venit acum treĭ zile în Iașĭ să inspecteze trupele Corpuluĭ 4 de armată. D. General a ținut să inspecteze maĭ ales trupele menite a forma linia Prutuluĭ. A fost și prin Botoșanĭ și prin Dorohoĭ. La Iașĭ când a sosit a fost întîmpinat de generalul Radovicĭ, colonel Pastia și de tot statul major ofițeresc din garnizoană.

A vizitat cazărmile și a remas mulțumit, de asemenea și de câte-va micĭ mișcărĭ executate de călărașĭ.

D. General Lahovary a ținut și un discurs ofițerilor din garnizoană. Le-a spus ca *să ia sama căcĭ sergențiĭ bat și se ascund după ofițerĭ. Să privegheze bine asupra lor.* De asemenea *să caute cu toțiĭ ca făcêndu'șĭ datoria să nu maĭ dea loc a fi obiectivul preseĭ.* Cu deosebire a stăruit ca *ofițerimea să nu maĭ dea loc la criticĭ în presă. Le-a recomandat să se poarte bine cu bacalaureațiĭ și licențiațiĭ, care mâine ies din oștire și daŭ pe față tot ce vĕd.* Infine le-a amintit datoriile lor militare. Insă nu le-a vorbit nimic de mobilizare, manevre, etc.

* * *

Hazliŭ însă a fost D. general Lahovary în vizitarea școaleĭ militare. A tratat cu multă aroganță școala militară din Iașĭ. Nimic nu l'a mulțumit nicĭ cum învață eleviĭ, nicĭ profesoriĭ, nicĭ nimene. Ba răcnea și întreba dacă e școală aceasta. Dar ce să fie, D-le General?

După cât se spune furia D-luĭ General era factice, căcĭ D-sa și a pus în minte să desființeze școala militară din Iașĭ și căuta motive aparente contra școaleĭ. I se pare D-luĭ General că e de ajuns cea din Craiova și Bucureștĭ.

Slobod va fi D. General să facă și această ispravă. Dar păcat că liga-Langa a adormit tocmaĭ la un asemenea moment. Ce misiune mare și nobilă ar fi avut. Să opue o rezistență din toate puterile smeritul D. Locot.-colonel Langa-liga contra D-luĭ General Lahovary. De sigur liga ar fi învins și școala ar fi rĕmas. Dar așa, încă odată, ce păcat că liga s'a stins din viață din cauza inanițieĭ.

*

D. Nicu Catargiu care a terorizat Iașul în timpul alegerilor cu bandele sale, ș'a creiat un *partid* de flămînzĭ cu caracter electoral compus din multe haimanale.

*

Luptele intestine din Consiliul comunal cresc și nu se pot împăca liga-Langhiștiĭ de odinioară. Se zice că prefectul Balș ar avea decretul de disolvare în buzunar. Cel mult până în Noembre consiliul va fi disolvat, căcĭ nu se va lăsa formarea listelor actualuluĭ consiliŭ.

*

Greva birjarilor a încetat. Toate trăsurile sunt cu felinare. Pentru uniformă li s'a acordat încă un termen de 15 zile.

D.

ULTIME INFORMAȚII

Timpul a anunțat ierĭ că D. Enăchiță Văcărescu ar fi declarat unuĭ ministru că principele Ferdinand se va căsători cu D-șoara Văcărescu și că va renunța la Tron în favoarea frateluĭ sĕŭ Carol.

In privința renunțăreĭ la Tron, noĭ am fost ceĭ dintâĭ carĭ am dat această știre, acum câte-va zile. Ne vine însă greŭ de a crede că un ministru plenipotențiar care este încă în funcțiune ar fi ținut un asemenea limbagiŭ în fața unuĭ consilier al Tronuluĭ.

Nu cum-va știrea *Timpuluĭ* este din cele *tendențioase*, cu care ziarul concentraților ne-a obicĭnuit de cât-va timp.

—✠—

Din Nămoloasa ni se scrie că rezerviștilor concentrațĭ în companiile 10 și 11 de pontonierĭ din regimentul 2 de geniŭ, pe lângă că nu li s'a dat de cât hainele cele maĭ rupte și murdare, rufe nu li s'a dat de loc. Din această cauză bieții oamenĭ, de la concentrare și până acuma, sînt cu rufele neschimbate. Noaptea n'aŭ cu ce se înveli; se învelesc cu mantalele zdrențuite.

Știe D. ministru de rezbel despre această mizerie? Dacă n'are nicĭ cu ce să îmbrace pe oamenĭ, la ce 'ĭ maĭ concentrează?

—✠—

Operațiunile cerealelor în portul Brăila pe ziua de 27 Sept. 1891.

Grâŭ de $58\frac{1}{4}$ libre 13.55, grâŭ de $57\frac{3}{4}$ libre 13.55, grâŭ de $51\frac{1}{4}$ libre 11 20, grâŭ bulg. de 53 jum. libre 12.20, grâŭ bulg. de 56 jum. libre 13.15, grâŭ bulg. de $54\frac{3}{4}$ lb. 12.60, grâŭ de 59 libre 14,30, grâŭ de 53 lb. 11.65, grâŭ bulg. de 56 lb. 12.97 jum.; orz de 46 lb. 7.35, orz de 49 jum. libre 8.25, orz de 47 lb. 7.45, orz de 45 libre 7.25, orz de 42 jum. lb. 6,50, sem. in de 50 lb. 14.61, secară de $52\frac{1}{4}$ libre 12 leĭ 90.

Cerealele sosite pe apă: Grâŭ 15,000 hect. Orz 4500 hect. Pe uscat: Grâŭ 1600 hect. Orz 8000 hectolitri.

—✠—

D. Dr. I. N. Antoniu a publicat într'o broșură *Rezultatul întrebuințăreĭ limfeĭ luĭ Koch în tratamentul tuberculozeĭ pulmonare* în serviciul D-luĭ Dr. Z. Petrescu la spitalul militar central.

Broșura prezintă un interes deosebit pentru specialiștĭ.

—✠—

Ziarul *Galațiĭ* spune că în penitenciarul din Galațĭ s'aŭ descoperit doĭ arestațĭ ce făceaŭ bancnote false de câte douĕ-zecĭ leĭ, bancnotele le schimbaŭ cu ajutorul gardianuluĭ. Acest din urmă a fost arestat.

—✠—

Toată lumea a observat cu câtă rîvnă *Constituționalul* se ocupă de faptele și gîndurile D-luĭ Scheffer, fostul secretar intim al Regineĭ.

Gurile rele afirmă că această onoare, ce se face slujbașuluĭ de casă al Regineĭ se datorește complezențeĭ cu care D. Scheffer furnizează detaliĭ pentru corespondențele iscălite *Loredano.*

S'ar părea că *Loredano* se inspiră în Bucureștĭ și că acesta ar fi motivul pentru care *Constituționalul* s'a revoltat când D. Duiliu Zamfirescu a fost acuzat de a fi corespondentul ziaruluĭ junimist.

ULTIME TELEGRAME

ROMA, 27 Septembre. — Un tren de marfă s'a ciocnit în timpul dimineței pe linia Paris-Lyon cu un tren de împrejurime în formațiune; sînt maĭ multe persoane rănite, dar nicĭ una în mod grav,

ARRAS, 27 Septembrie. — Un banchet s'a oferit erĭ D-luĭ Ribot de alegătoriĭ sĕĭ la Aaire-sur-Lys. Ministrul a repetat că situațiunea recâștigată de Francia se datorează înțelepciuneĭ Camerilor și țăriĭ. Francia este considerată azĭ ca un factor al echilibruluĭ european. Ministrul a făcut apoĭ alusiune la simpatiile franco-ruseștĭ.

PARIS, 27 Septembrie. — Menotti Garibaldi declară într'o scrisoare adresată senatoruluĭ Ranc, că nicĭ-odată nu a rostit cuvintele hostile Franciеĭ ce i se impută de maĭ multe ziare.

ACT DE MULȚUMIRE

Gologanĭ, 25 Septembre 1891.

Domnule Redactor,

Vĕ rog bine-voițĭ a da loc în coloanele ziaruluĭ D-voastre următoarelor rîndurĭ pentru a mulțumi D-luĭ Sal Sachs, de garnitura de treerat ce 'mĭ a furnisat'o anul acesta de la fabrica Aveling & Porter din Rochester (Anglia.)

Este bine, D-le Redactor, și în interesul agricultorilor să dăm cea maĭ întinsă publicitate mașinilor perfecționate și de construcțiunĭ solide.

In adevĕr, după experiența făcută în moșiile mele Gologaniĭ și Tătaru din județul Râmnicu-Sărat, am constatat că mașina de treerat din fabrica Aveling & Porter, atât Locomobila cât și Batoza, sunt de o construcție foarte solidă și furnisează cerealele atât cantitativ cât și calitativ spre satisfacerea cea maĭ scrupuloasă.

Bine-voițĭ, vĕ rog, D-le Redactor, a primi asigurarea considerațieĭ mele.

Al. P. Tătăranu.
Proprietar și Agricultor.

D-niĭ Iliescu, Mendonidi, Antonescu, Pantazi, Calota, Bobulescu, Costiniŭ, Stoenescu, Kihoschi, D. Popescu și Epureanu sunt rugațĭ a se întruni în ziua de 29 Sept., Duminică, ora 2 p. m. în Strada Brezoianu Nr. 6.

Subsemnatul mĕ cred dator a exprima mulțumirĭ și recunoștință acelor ce aŭ bine-voit a lua parte la durerea ce am simțit prin pierderea iubituluĭ meŭ tată.

Dr. Isvoranu

MERSUL TRENURILOR

Valabiĭ de la 1 Octombrie 1891 st. n.

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

Bucureștĭ Iașĭ, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,00 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7,09 seara, din Pașcanĭ 9,04 s., sosește în Iașĭ 11.20 s. — **Accelerat**, pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicu-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2,43 dim., din Mărășeștĭ 3 26 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pășcanĭ 8,40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

Bucureștĭ-Vasluĭ, Brăila-Galațĭ, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ la 7,50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 nóptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea. din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

Bucureștĭ-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,10 seara, din Titu 8,17 seara, din Piteștĭ 9,38 seara, din Costeștĭ 10,06 seara, Slatina 11,27 seara, din Piatra Olt 11,49 seara, din Craiova 12,52 noaptea, din Filiașĭ 1,40 dim., din Turnu-Severin 3,40 dim., sosește în Vêrciorova 4.02 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureștĭ 8,15 dim., din Titu 9,43 dim. din Goleștĭ 11,04 dim., din Piteștĭ 11,37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2,29 p. m., din Craiova, 4,11 p. m., din Filiașĭ 5,24 p. m., din Turnu-Severin 7,04 seara, sosește în Vêrciorova 8,30s. — **Fulgerul** pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s. din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,45 seara, din Filiașĭ 10,30 seara, din Turnu-Severin 12,38 noaptea, sosește în Vêrciorova 1,00 noaptea.

Bucureștĭ-Craiova, direct persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 2.35 p. m., din Titu 3,57 seara, din Geleștĭ 5.24 seara, din Piteștĭ 5,50 seara, din Costeștĭ 6,20 seara, din Slatina 8,17 seara, din Piatra 8,50 sosește la Craiova 10,05 s.

Bucureștĭ-Piteștĭ, direct persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 6,45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.44 d., sosește la Piteștĭ 10,44 d.

Bucureștĭ-Galațĭ, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9,40 d, din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2,55 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5,59 p. m., sosește Galațĭ 6,35 seara.

Acelașĭ tren spre Tecucĭ. — Pleacă din Buzĕŭ 2,05 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m. din Focșanĭ 7,48 seara, din Mărășeștĭ 8.30 seara, sosește Tecucĭ 9,45 seara.

Bucureștĭ-Predeal, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m, din Ploeștĭ 6,30 seara, din Câmpina 7,33 seara, din Sinaia 8,46 seara, sosește Predeal 9,25 seara.

Accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 7,40 d., din Ploeștĭ 9,27 d., din Câmpina 10.26 d., din Sinaia 11,38 p. m., sosește Predeal 12,07 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8,50 d., din Ploeștĭ 10,48 d., din Câmpina 11,55 d., din Sinaia 1,14 p. m., sosește Predeal 1,56 p. m.

Bucureștĭ-Giurgiŭ, direct (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiŭ 10,18 d. — *De persoane* din Bucureștĭ, gara de Nord 5,25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiŭ 7,48 s.

Bucureștĭ-Călărașĭ, Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI:

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 seara.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 12,10 p. m. 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 8,40 dim. 5,10 s.
Din Vêrciorova 11,40 s. Fulgerul la 10,05 d. acceleratul 8,20 s. persoane.
Din Craiova 1 p. m.
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 10,45 d. și 7,20 s. persoane.

PROPRIETAR-EDITOR THOMA BASILESCU. TIPOGRAFIA THOMA BASILESCU, BULEVARDUL ELISABETA, 111 BUCURESTI.